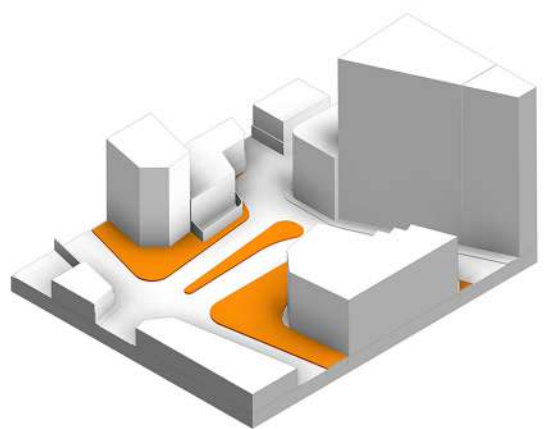
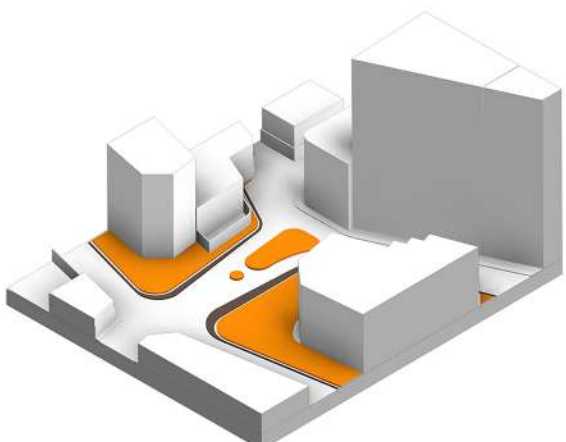

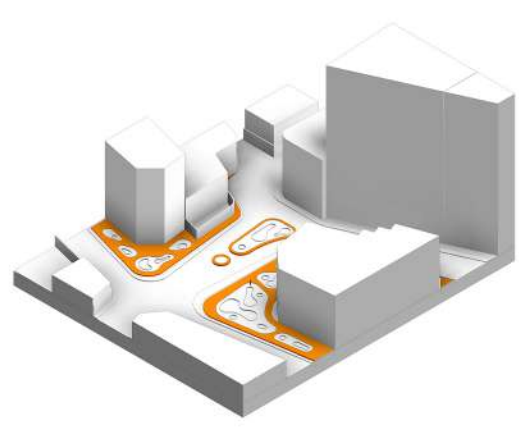
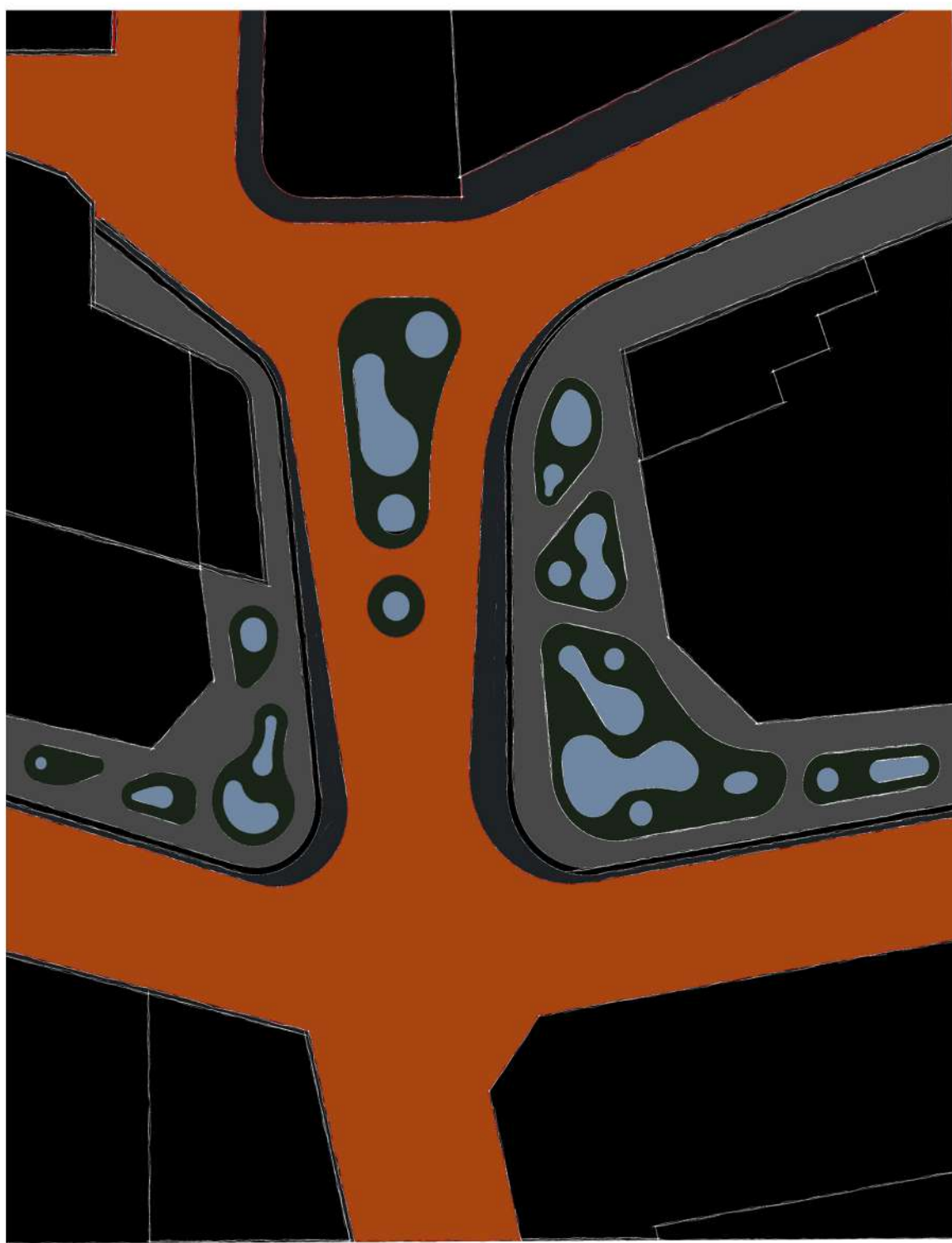

-۱-

در قدم اول، دو راهی موجود را به فضای بالاتر انتقال داده تا فرصت تصمیم گیری رانندگان را افزایش دهد. سپس با اضافه کردن دو پال چپ و راست و گسترش آن، فرصت عبور و حضور پیاده و فضای سبز را فراهم آید.

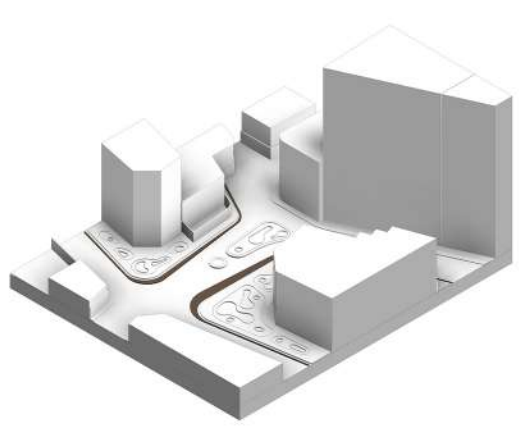

-۲-

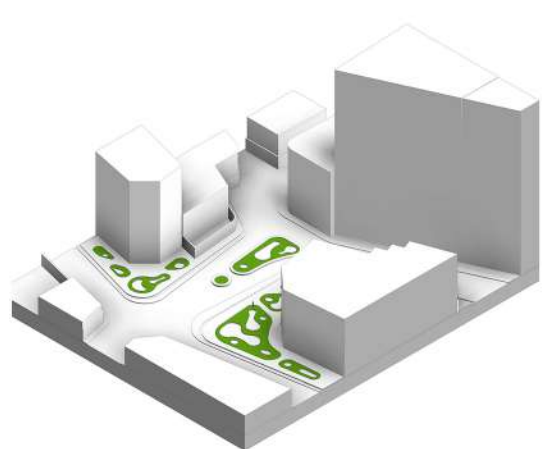
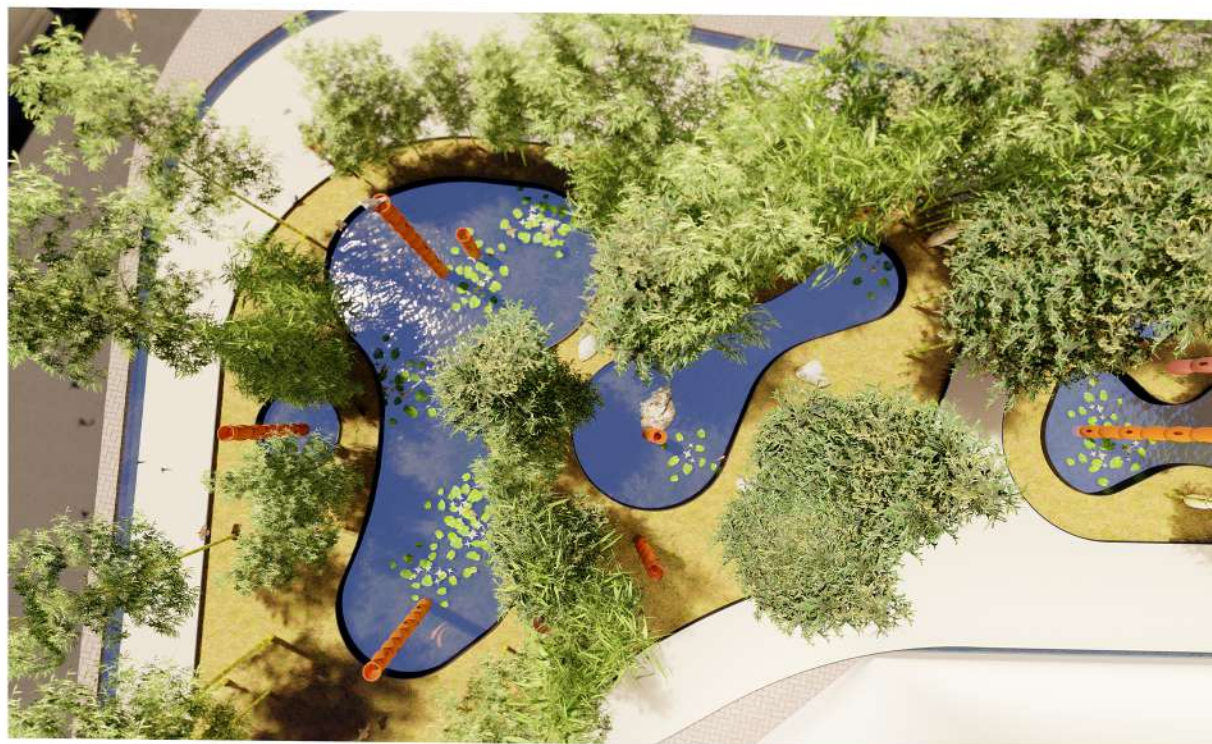

-۳-

در واقع مسیر پیاده راه خود را در میانه بیشه باز میکند. کاربران فضا اکوسیستم کوچکی فراهم می آورند تا انسان ناظر فضا باشد.

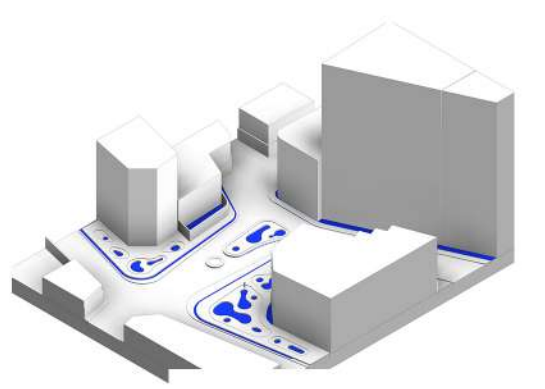

-۴-

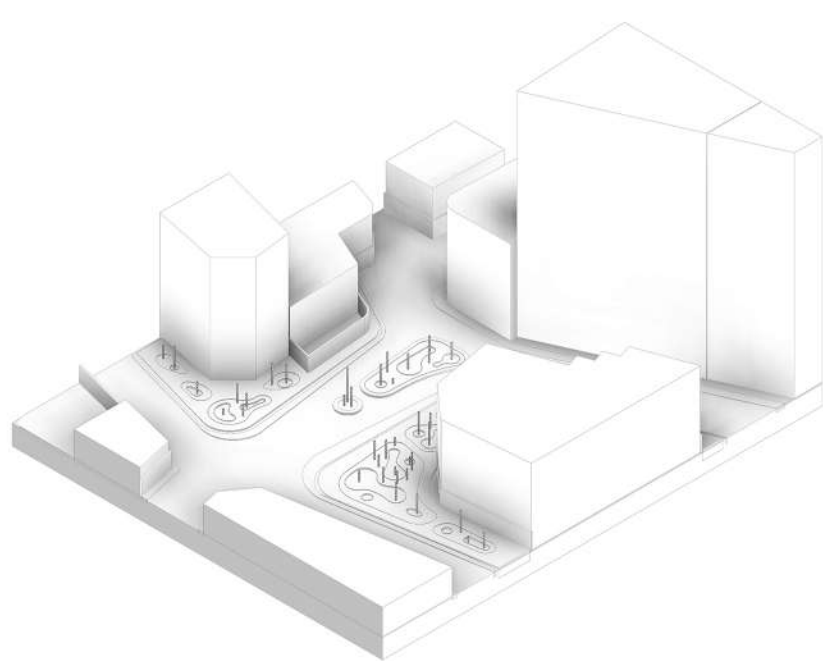
-۵-

در فضای سبز موجود، عنصر گیاهی تکرار شونده گیاه خیزران (بامبو) پیشنهاد می گردد تا انسجام بصری چهار سمت میدان فراهم آید و آلودگی بصری طبقه اول همجواریهای غیر همگون پوشش داده شود.

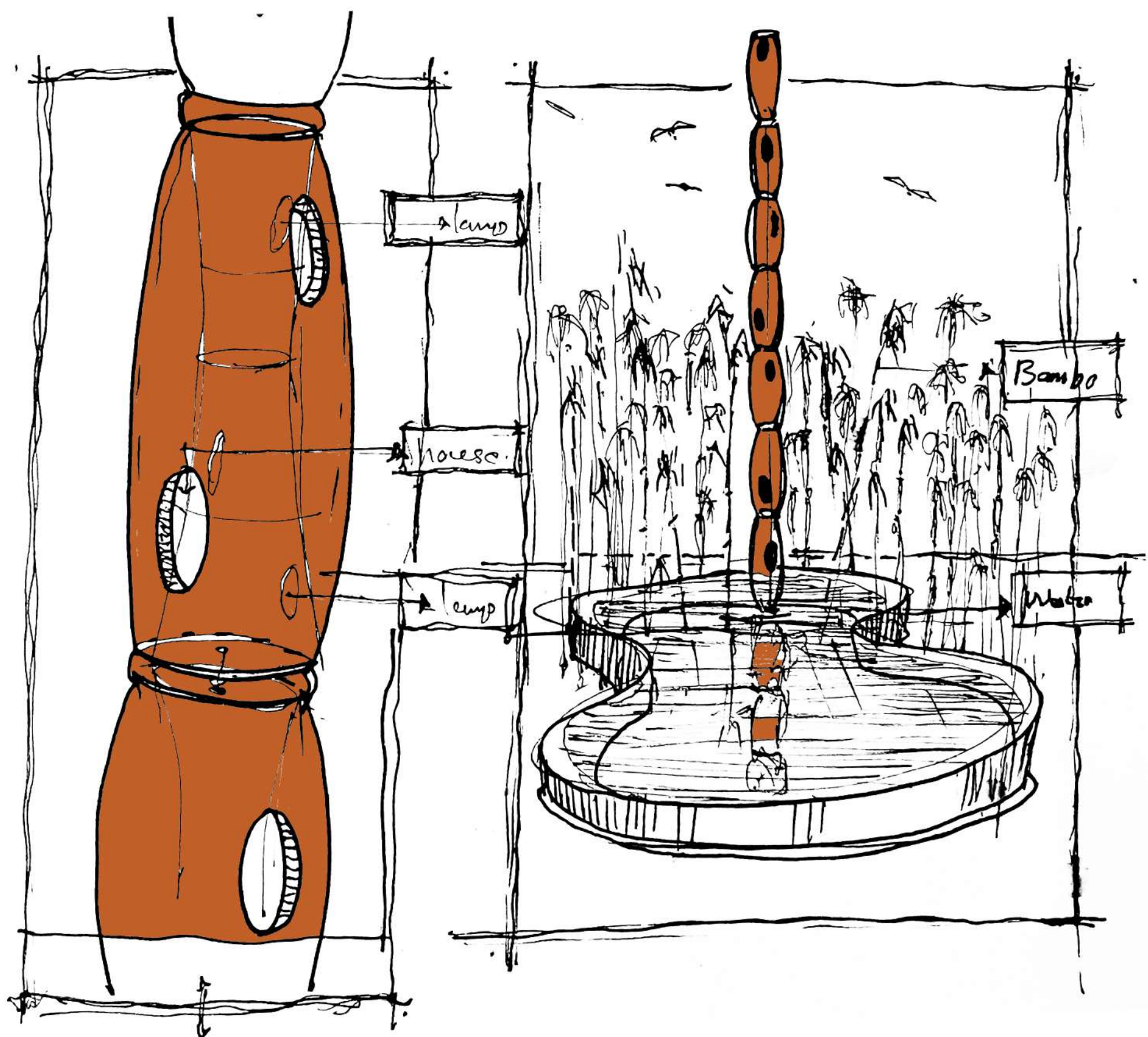
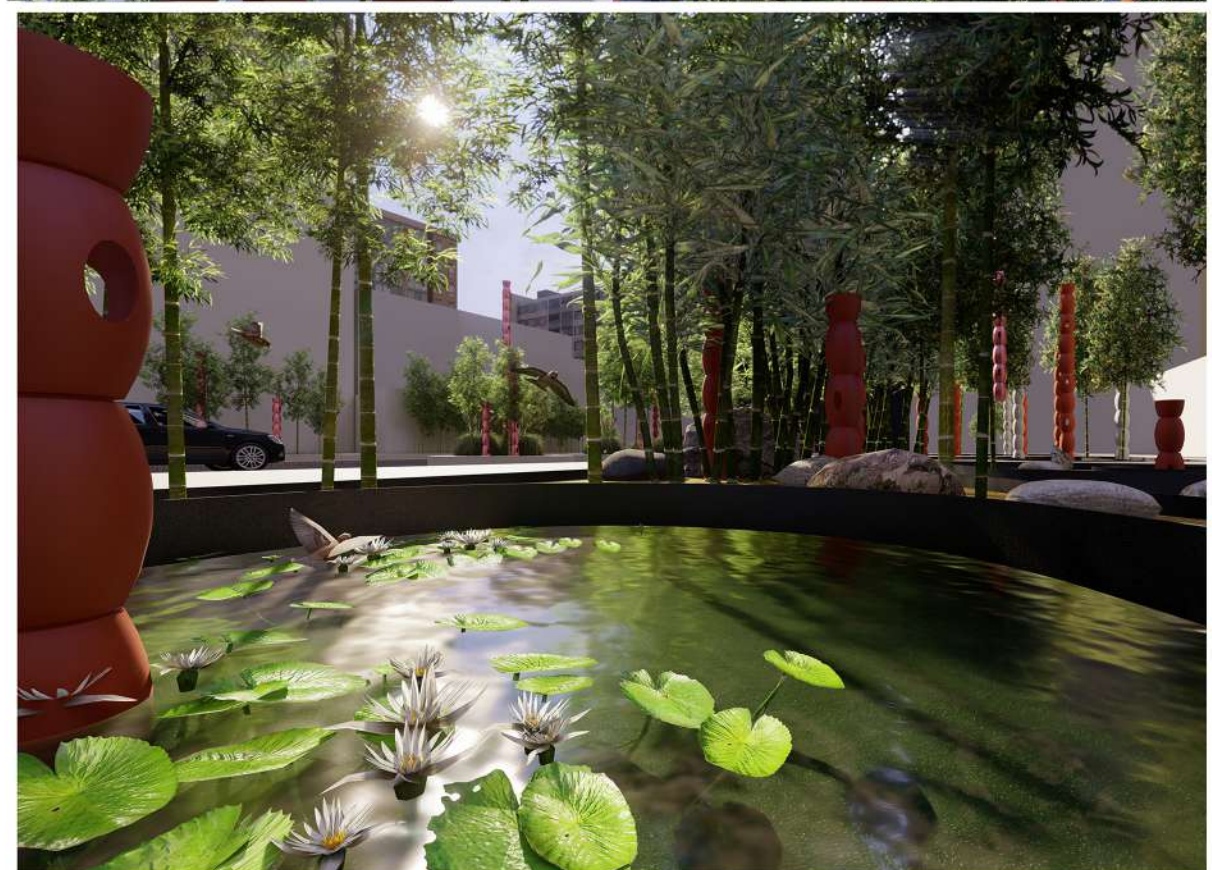
-۶-

با توجه به عبور کانال اصلی آب دروس و تقسیم آن در میدان، لکه های آبی بسان برکه های آب در میانه سبزپنکی در نظر گرفته شد تا به ساخت اکوسیستم کوچکی کمک کند.

-۷-

در نهایت لانه های پرندگان که با تکثیر شدن، ستونهایی با کدهای ارتفاعی متفاوت انسجام میلمان شهری میدان را فراهم میاورد تا پدیرای پرندگان آخرین باغهای دروس (باغ آقامیری و هدایت) باشد.

در نهایت طرح تلاش میکند با حذف هدفمند فضای توقف سواره و گسترش خود به خیابانهای اطراف، فضای هویتمند و خاطره انگیز را برای افراد محله فراهم آورده و مکمل خوبی در راسته پیاده و مسیر خرید و حرکت پیاده فراهم آورد تا کفه ترازو را برای کاربران پیاده سنگینتر کند.

فضا، محل زیست پرندگان، حیوانات محله، بامبو، لوتوس و غیره خواهد بود و انسان بیننده این تعامل

